

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/3/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5923010166
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5923010166.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudkýň Mgr. Anny Mihálikovej a JUDr. Evy Kyselovej, na neverejnom zasadnutí konanom 10. februára 2026 o sťažnosti odsúdenej A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. RK-8T/25/2023 z 26.11.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdenej A. B. zamietla, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš napadnutým uznesením podľa 420, § 419 ods. 1 Tr. por., s použitím podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdená A. B.

sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého jej trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/25/2023 z 20.4.2023, právoplatným 10.6.2023, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. RK-8T/25/2023 z 11.11.2024, právoplatným 5.12.2024, neosvedčila a odsúdenej nariadil výkon úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov.

Podľa § 419 ods. 4 Tr. por., § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdenú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podala riadne a včas odsúdená sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojho obhajcu uviedla, že napadnuté uznesenie je predčasné a nepreskúmateľné. Z rozhodnutia nie je zrejmé, aké konkrétne konanie malo byť príčinou pre prijatie záveru o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. V uznesení sa síce udávajú jednotlivé odsudzujúce rozhodnutia týkajúce sa jej osoby, avšak nie je identifikované, ktorý skutok z časového hľadiska má zohrávať rolu pre záver o tom, že v skúšobnej dobe nevedla riadny život. Hoci pôvodný trestný rozkaz bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 11.11.2024, z uznesenia nevyplýva ani to, kedy začala u odsúdenej plynúť skúšobná doba a či došlo k jej započítaniu. Navyše okresný súd sa nevysporiadal s jej návrhom a nevysvetlil, prečo nie je postačujúce na ochranu spoločnosti primerané predĺženie skúšobnej doby v kombinácii s probačným dohľadom. Pre predĺženie skúšobnej doby boli pritom v danom prípade splnené podmienky minimálne s poukazom na to, že je matkou dvoch maloletých detí a tiež s prihliadnutím na to, že posledný trest odňatia slobody vykonala bez problémov a došlo k jej resocializácii už v rámci posledného výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené skutkové okolnosti navrhla, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdenej A. B. nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav vecí náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj vo vykonávacom konaní. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či podmiennečne odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a či vyhovel uloženým podmienkam. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,
- b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že odsúdená sa v skúšobnej dobe odsúdenia na trest odňatia slobody, výkon ktorého jej bol podmiennečne odložený, neosvedčila.

Treba stručne pripomenúť, že trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/25/2023 zo dňa 20.4.2023, právoplatným dňa 10.6.2023, bola odsúdená A. B. uznaná vinnou z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a bol jej uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 30 mesiacov. Zároveň súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený odsúdenej trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/56/2022 zo dňa 13.10.2022, právoplatný dňa 4.11.2022, ktorým bol odsúdenej uložený podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so skúšobnou dobou na 14 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného C. D. s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Uznesením Okresného súdu Ružomberok, č.k. 8T/25/2023-172 zo dňa 10.8.2023, právoplatným 13.9.2023, bolo rozhodnuté podľa § 414 ods. 1 Tr. popr., § 50 ods. 3 Tr. zák. o započítaní skúšobnej doby v trvaní od 5.11.2022 do 10.6.2023, ktorá plynula vo veci Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/56/2022, vo vzťahu ku ktorému odsúdeniu bol odsúdenej uložený súhrnný trest odňatia slobody. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že skúšobná doba vo veci odsúdenia Okresným súdom Ružomberok sp. zn. 8T/25/2023 uplynie 4.5.2025 (č.l. 172-173 spisu).

Zo zistení plynúcich z obsahu spisového materiálu Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/25/2023, ktoré sú popísané vyššie, je teda zrejmé, že prvá skúšobná doba v trvaní 30 mesiacov vzhľadom na jej započítanie v zmysle § 50 ods. 3 Tr. zák. plynula odsúdenej v období od 5.11.2022 a uplynula 4.5.2025.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. RK-8T/25/2023 zo dňa 11.11.2024 v dôsledku zániku trestnosti činu, ktorá nastala po novele Trestného zákona č. 40/2024, účinného od 6.8.2024, súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/25/2023 zo dňa 20.4.2023, ktorým bol odsúdený A. B. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 30 mesiacov. Súčasne bol týmto rozsudkom odsúdený uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba na 30 mesiacov. Po vyhlásení rozsudku sa prokurátor vzdal práva na podanie odvolania, a to ihneď na verejnom zasadnutí konanom 11.11.2024. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že aj obžalovaná A. B. sa vzdala odvolania proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. RK-8T/25/2023 zo dňa 11.11.2024. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 5.12.2024, a to s poukazom na skutočnosť, že odsúdená zároveň so vzdaním sa odvolania výslovne neprejavila vôľu, že si nepraje, aby oprávnené osoby uvedené v § 308 ods. 2 Tr. por. podávali v jej prospech odvolanie.

Uznesením Okresného súdu Ružomberok, č.k. 8T/25/2023-218 z 19.12.2024, právoplatným 7.1.2025, bolo rozhodnuté podľa § 414 ods. 1 Tr. por., § 405b ods. 1 Tr. por., § 50 ods. 3 Tr. zák. o započítaní skúšobnej doby v trvaní od 11.6.2023 do 5.12.2024, ktorá uplynula vo veci Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/25/2023, vo vzťahu ku ktorému odsúdeniu bol uložený nový súhrnný trest odňatia slobody po novele Trestného zákona v znení účinnom od 6.8.2024. Z odôvodnenia tohto uznesenia okrem iného vyplýva, že skúšobná doba vo veci odsúdenia Okresným súdom Ružomberok sp. zn. 8T/25/2023 uplynie 10.12.2025 (č.l. 218 spisu).

Zo zistení plynúcich z obsahu spisového materiálu Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/25/2023, ktoré sú popísané vyššie, je teda zrejmé, že novourčená, resp. druhá skúšobná doba v trvaní 30 mesiacov vzhľadom na jej započítanie v zmysle § 50 ods. 3 Tr. zák. plynula odsúdenej v období od 11.6.2023 a uplynie 10.12.2025.

Z obsahu pripojených trestných spisov Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/34/2023 a sp. zn. 7T/31/2024 vyplýva, že odsúdená vykonávala nepodmiennečný trest odňatia slobody od 5.2.2024 do 5.8.2024 (vec Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/34/2023) a od 18.7.2025 do 23.11.2025 (vec Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7T/31/2024). Krajský súd v okolnostiach danej veci uvádza, že v zmysle § 50 ods. 1, tretia veta Tr. zák. skúšobná doba počas výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody odsúdenej neplynula a o túto dobu sa jej plynutie primerane predĺžilo.

Pri rozhodovaní o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, alebo či mu má byť nariadený výkon trestu, musí súd vždy skúmať, či odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život. Vedením riadneho života sa vo všeobecnosti rozumie stav, kedy odsúdený dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti, nezneužíva svoje práva voči spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie v mieste bydliska ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov (R 22/1987). Jedným zo základných znakov riadneho života je dodržiavanie právneho poriadku. Ak podmiennečne odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin alebo viaceré priestupkov, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil (R 19/1976). Podmienka vedenia riadneho života je splnená najmä vtedy, ak podmiennečne odsúdený plní základné povinnosti občana tak v súkromnom živote, ako aj voči spoločnosti. Riadny život preto nemožno stotožňovať len s bezúhonnosťou.

V tejto súvislosti si treba uvedomiť, že skúšobnú dobu treba vnímať komplexne, z čoho vyplýva povinnosť súdu skúmať správanie sa odsúdeného počas celej skúšobnej doby.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd dospel k zhodnému záveru ako okresný súd, že odsúdená počas plynutia prvej skúšobnej doby aj v období plynutia novourčenej skúšobnej doby nevedla riadny život, pretože v čase plynutia skúšobnej doby bola právoplatne odsúdená za úmyselné trestné činy.

Trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/34/2023 zo dňa 13.11.2023, právoplatným dňa 12.12.2023, bola A. B. uznaná vinnou z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. spáchaného dňa 23.1.2023 (t.j. v rámci plynutia tzv. prvej skúšobnej doby) a bol jej uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so

zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň jej bol uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 2 roky.

Odsúdená sa v priebehu plynutia novourčenej skúšobnej doby dňa 29.1.2024 opakovane dopustila prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za ktorý bola rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7T/31/2024 zo dňa 14.8.2024, právoplatným dňa 14.8.2024, uznaná vinnou a bol jej uložený trest povinnej práce a ďalšie obmedzenia, avšak odsúdená v čase výkonu trestu povinnej práce zavinene nevykonala práce v určenom rozsahu a nespĺnila uložené povinnosti a obmedzenia, a preto Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením, sp. zn. 7T/31/2024 zo dňa 14.7.2025, právoplatným dňa 18.7.2025, premenil zvyšok trestu povinnej práce na trest odňatia slobody v trvaní 128 dní.

Skutočnosť, že odsúdený bol v skúšobnej dobe uznaný za vinného zo spáchania trestného činu, resp. priestupku, nemožno v každom prípade automaticky posudzovať ako dôvod na nariadenie výkonu trestu. Tu treba rozlišovať závažnosť trestného činu, priestupku spáchaného v skúšobnej dobe a treba zisťovať, či odsúdený má snahu napraviť sa a viesť riadny život.

Nadriadený súd je rovnakého názoru ako súd prvého stupňa, že cieľ, ktorý sa sledoval podmieneným odsúdením, nebol dosiahnutý, a preto okresný súd správne vyslovil, že odsúdená sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčila, a nariadil jej výkon úhrnného trestu odňatia slobody. Spáchanie dvoch úmyselných trestných činov je nepochybne závažným protiprávnym konaním, ktoré nemožno bagatelizovať, špeciálne pri jeho opakovaní tak, ako je to v prípade odsúdenej. Odsúdená si bola vedomá, že v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia je povinná viesť riadny život, pričom vedením riadneho života je aj povinnosť nepáchat trestné činy, resp. akúkoľvek protiprávnu činnosť. Spáchanie dvoch úmyselných trestných činov odsúdenou počas plynutia skúšobnej doby nesporne poukazuje na ľahkovážny a nezodpovedný prístup odsúdenej k dodržiavaniu právneho poriadku štátu, a teda v konečnom dôsledku k vedeniu riadneho života. Právoplatné odsúdenie vo veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/34/2023 zo dňa 13.11.2023 na nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov u odsúdenej nespĺnilo žiadny účel z hľadiska individuálnej prevencie trestu a dňa 29.1.2024 odsúdená spáchala opätovne rovnaký trestný čin, za ktorý bola právoplatne odsúdená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7T/31/2024 zo dňa 14.8.2024. Ani výkon trestu odňatia slobody, ktorý jej bol nariadený v trestnej veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7T/31/2024 vo výmere 128 dní (premena trestu povinnej práce), ju neprivedol k náprave, nakoľko aj počas výkonu trestu boli u nej zaznamenané viaceré negatívne poznatky v dodržiavaní ústavného poriadku týkajúce sa nedodržania ustrojenosti, ako aj zachovávanía slušného správania voči väzen-skému personálu.

Krajský súd konštatuje, že odsúdená dostala od súdu vo forme podmieneného odsúdenia možnosť preukázať, že dokáže viesť riadny život a dokáže rešpektovať morálne pravidlá a právne predpisy tejto spoločnosti a že podmienené odsúdenie splní svoj účel z hľadiska jej prevýchovy. Zo správania odsúdenej počas plynutia skúšobnej doby je však zrejmé, že podmienené odsúdenie nepostačuje na jej nápravu, pretože odsúdená napriek podmienenému odsúdeniu naďalej nerešpektovala rozhodnutia štátnych orgánov, ani samotný zákon. Podmienené odsúdenie so skúšobnou dobou odsúdenú neovplyvnilo natoľko, aby si uvedomila, že je povinná, podobne ako ostatní občania tejto republiky, viesť riadny život, navyiac ak „nad ňou visel Damoklov meč“ v podobe hrozby výkonu trestu v prípade porušenia základných pravidiel spolunažívania medzi občanmi. Pri vyhodnotení najmä osobnostného postoja odsúdenej s rešpektovaním zákonov platných v Slovenskej republike nemožno prehliadnuť, že má sklony k páchaniu protispoločenského konania a zákony nie je schopná rešpektovať ani po uložení príslušných sankcií.

U odsúdenej absentuje splnenie základnej podmienky pre rozhodnutie o osvedčení a tou je vedenie riadneho života. Odsúdená porušila zákon opakovane, a teda v čase plynutia skúšobnej doby u nej nešlo o ojedinelé zlyhanie v inak riadnom živote. Za takejto situácie nemožno vysloviť iné ako to, že odsúdená nevedla v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia riadny život, a teda správne neostalo okresnému súdu iné, len rozhodnúť o tom, že odsúdená vykoná trest odňatia slobody.

Pre posúdenie arbitrárnosti odôvodnenia napadnutého uznesenia považoval krajský súd za kľúčové zistenie, či spôsob, ktorým súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutie, je ústavne a zákonne konformný. Ako vyplýva z konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR (napr. II. ÚS 127/07, I. ÚS 110/02), o svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie treba posudzovať vždy so zreteľom na konkrétny prípad aj so zreteľom na charakter konania (vykonávacie konanie), v ktorom bolo napadnuté uznesenie vydané.

Treba súhlasiť s názorom obhajcu, že okresný súd mohol venovať náležitejšiu pozornosť odôvodneniu svojho rozhodnutia v otázke doby plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, v otázke okamihu spáchania trestných činov, ktoré boli dôvodom na vyslovenie, že odsúdená sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčila. Napadnuté uznesenie okresného súdu však napriek uvedenému nedostatku obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, s ktorými sa krajský súd stotožnil, napadnuté rozhodnutie je v konečnom dôsledku správne a zákonné. Napadnuté uznesenie nie je síce dôsledne odôvodnené, nie je však arbitrárne a nesignalizuje možnosť porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Skutočnosť, že sa sťažovateľ nestotožňuje s názorom okresného súdu, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení jeho práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Keďže rozhodnutia súdov prvého a druhého stupňa z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, krajský súd vo svojom rozhodnutí vyššie uvedeným spôsobom doplnil odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu. V okolnostiach danej veci krajský súd uvádza, že okresný súd na verejnom zasadnutí konanom 26.11.2025 vykonal rozsiahle dokazovanie a postupom podľa § 269 Tr. por. oboznámil relevantné listinné dôkazy, vrátane súdnych rozhodnutí, ktoré sú citované vyššie a ktoré preukazujú dobu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, aj otázku okamihu spáchania trestných činov, ktoré boli dôvodom na vyslovenie, že odsúdená sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčila. Po ich oboznámení prítomná obhajkyňa odsúdenej nemala žiadne pripomienky k ich obsahu.

Krajský súd zároveň svojím rozhodnutím konvalidoval odôvodnenie napadnutého uznesenia v časti, v ktorej okresný súd v neprospech odsúdenej vyhodnotil skutočnosť, že odsúdená sa v priebehu skúšobnej doby dopustila trestnej činnosti aj v zahraničí, za ktorú bola odsúdená rozhodnutím Amtsgericht Eggenfelden, sp.zn. 1Cs 412 Js 3474/25 zo dňa 13.2.2025, právoplatným dňa 21.3.2025, a v časti, že na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sú aktuálne vedené ešte ďalšie trestné konania proti odsúdenej, ktoré nie sú právoplatne skončené, a to trestné veci sp. zn. 7T/63/2024 a sp. zn. 14T/59/2025. V súvislosti s cudzozemským rozhodnutím, na ktoré odkazuje okresný súd, krajský súd uvádza, že je v tejto časti nepreskúmateľné, nakoľko z obsahu trestného spisu, vykonaného dokazovania, rovnako ani z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je zistiteľné, kedy mala odsúdená v cudzine spáchať trestný čin, za ktorý bola odsúdená vyššie citovaným cudzozemským rozhodnutím. Rovnako ani odkaz na prebiehajúce neprávoplatne skončené trestné konania, vedené aktuálne voči odsúdenej, nemožno vyhodnocovať v neprospech odsúdenej, a to s poukazom na základnú zásadu trestného konania uvedenú v § 2 ods. 4 Tr. por., t.j. každý, proti komu sa vedie trestné stíhanie, sa považuje za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Vzhľadom na uvedené krajský súd v neprospech odsúdenej nevyhodnocoval uvedené právoplatné odsúdenie cudzozemským súdom a neprávoplatne skončené trestné stíhanie vedené aktuálne proti odsúdenej.

Na výkon trestu odňatia slobody okresný súd správne odsúdenú zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože pre takéto rozhodnutie boli splnené všetky tam predpokladané podmienky, a teda že nebola v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

K sťažostnej námietke odsúdenej, ktorou sa domáhala ponechania podmieneného odsúdenia v platnosti a predĺženia skúšobnej doby, treba uviesť, že aplikácia zákonného ustanovenia § 50 ods. 4 Tr. zák. je fakultatívnej povahy, má byť výnimočná a prichádza do úvahy len vtedy, ak konajúci súd vzhľadom na okolnosti prípadu, posúdenie a vyhodnotenie ktorých patrí do jeho výlučnej kompetencie, nepovažuje konanie odsúdeného spáchané v skúšobnej dobe, ktoré by inak viedlo k záveru, že podmienené odsúdenie neplní (nesplnilo) svoj účel, za dostatočné k tomu, aby rozhodol o premene podmieneného odsúdenia na odsúdenie nepodmienené. Konajúci súd teda i napriek existencii dôvodu na nariadenie

výkonu trestu odsúdenému nepovažuje takýto postup za nevyhnutný a týmto odsúdenému dáva ďalšiu šancu preukázať, že pri ponechaní podmieneného odsúdenia v platnosti a predĺžení skúšobnej doby dokáže viesť riadny život.

Z dokazovania vykonaného na verejnom zasadnutí aj krajský súd nadobudol dojem, že odsúdená nepreukazuje účinnú snahu po náprave. Odsúdená, hoci dostala od súdu vo forme „podmieneného odsúdenia“ možnosť preukázať, že dokáže viesť riadny život, že dokáže rešpektovať morálne pravidlá i predpisy tejto spoločnosti, túto možnosť ignorovala a dopustila sa ďalších úmyselných trestných činov, dokonca rovnakého charakteru, ako bol jeden z trestných činov, za ktoré jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody, čím možno hovoriť aj o „špeciálnej recidíve“, a nezistil podmienky pre predĺženie skúšobnej doby.

Krajský súd tiež musí poznamenať, že v napadnutom uznesení okresný súd nevenoval bližšiu pozornosť otázke primeraného predĺženia skúšobnej doby, resp. ustanovenia probačného dohľadu nad odsúdenou, s poukazom na to, že odsúdená je matkou dvoch maloletých detí, o ktoré sa chce riadne starať.

Krajský súd považuje za potrebné dať odsúdenej relevantnú odpoveď na jej argumentáciu týkajúcu sa starostlivosti o jej maloleté deti, čo má byť podľa odsúdenej výnimočná okolnosť odôvodňujúca primerané predĺženie skúšobnej doby a nenariadenie výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody. Ukladanie trestu odňatia slobody rodičovi starajúcemu sa o maloleté dieťa má nespochybniteľný priamy dopad aj na život dieťaťa, čo však ale neznamená, že by najlepší záujem dieťaťa podľa čl. 3 bodu 1 Dohovoru absolútne znemožňoval uloženie tohto trestu jeho rodičovi. Všeobecné súdy tak pri ukladaní tohto druhu trestu (trestu odňatia slobody) musia k najlepšiemu záujmu dieťaťa prihliadať a priznať mu náležitú váhu, neznamená to ale, že by konkurujúci verejný záujem na primeranom potrestaní páchatela nemohol v konkrétnom prípade prevážiť. Pri rozhodovaní by teda súd mal prihliadať okrem skutočností týkajúcich sa dieťaťa aj (avšak nielen) na závažnosť trestného činu a jeho následky. Ak je uloženie trestu odňatia slobody nevyhnutné, je verejný záujem

v takomto prípade značný a spravidla môže prevážiť nad najlepším záujmom dieťaťa, pokiaľ v konkrétnom prípade nie sú špecifické okolnosti, ktoré by významnejšie zvyšovali negatívny dopad odsúdenia rodiča na nepodmienený trest odňatia slobody na dieťa v porovnaní s inými prípadmi. Práve početnosť spáchaných trestných činov, dokonca rovnakého charakteru, nasvedčuje tomu, že odsúdená je osoba, ktorá vôbec nerešpektuje zákonné pravidlá. Tieto skutočnosti zároveň dokumentujú výraznú spoločenskú neprispôsobivosť odsúdenej a jej pohrdavý postoj k zákonným normám aj pravidlám slušného správania. Skutočnosť, že odsúdená je matkou dvoch maloletých detí, o ktoré sa chce starať, nemôže zakladať existenciu výnimočných okolností podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. a byť dôvodom na primerané predĺženie skúšobnej doby, resp. ustanovenie probačného dohľadu nad odsúdenou. Z vyjadrení odsúdenej nevyplýva, že by neprítomnosť odsúdenej po dobu 9 mesiacov mohla ohroziť riadnu výživu a výchovu jej maloletých detí. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že maloleté deti sú dočasne zverené do starostlivosti matke odsúdenej. Odsúdená síce deklaruje, že sa osobne o deti stará odo dňa prepustenia z výkonu trestu, t.j. od 24.11.2025, krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že nie je povinnosťou súdu tvrdenia odsúdenej preverovať, naopak, je to odsúdená, ktorá by mala svoje tvrdenia podložiť relevantnými dôkazmi, resp. pokiaľ ich sama nedokáže zabezpečiť, mala by ich aspoň označiť.

Krajský súd nespochybňuje rolu odsúdenej pri výchove a starostlivosti o svoje deti. Na strane druhej nie je ničím výnimočné, že odsúdené osoby majú deti, a to v rôznom veku. Vzhľadom na skutočnosť, že o deti sa osobne stará matka odsúdenej, maloleté deti počas výkonu trestu odňatia slobody neostanú bez akejkoľvek starostlivosti a bez toho, aby nebolo

o ich výživu a výchovu riadne postarané. Krajský súd uzatvára, že v slovenskej spoločnosti je úplne bežné, že odsúdené osoby, aj odsúdené matky, majú maloleté deti. Pokiaľ existuje takáto situácia aj v rodine odsúdenej, nejde teda o žiadnu mimoriadnu situáciu, ktorá by bola v populácii neobvyklá, a preto nemôže byť dôvodom pre vyslovenie záveru, že sa odsúdená osvedčila, resp. pre vyslovenie záveru, že je možné ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, alebo ustanovenie probačného dohľadu nad odsúdenou.

S ohľadom k vyššie uvedenému, keďže krajský súd považuje napadnuté uznesenie za správne a zákonné, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a sťažnosť odsúdenej zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.